

Yalnızlığa Arştan Sökülerek Gelen Yolcu 1 Bölüm

– kul mehmet · 07 Ocak 2015

Susmak kabullenmekti, ama ya o bunu bilmiyorsa, yanlış anladıysa beni o zaman, ben boşuna mı terk ettim o yârin güzelliği ile parıldayan şehrini düşüncesi ile geri dönüp dönmek arasında karasız kaldı. Ben küsmedim ki o yâre ve kelimelere sadece yârin söylediği "Beni sen çok mu seviyorsun" sözüne, evet anlamında sustum ben, kelimeler aklıma bir anda dizilmedi susmak, kabullenmek dedim sustum, diye düşünceler arasında yoluna devam etti.

Döndü arkasına baktı çok uzun yol yürümüştü, dönmekten vazgeçti, kaderim bu benim diyerek yoluna devam etti. Acaba dilim neden sustu, kendimi ifade etmek için neden konuşamadım sorusu kafasında halay çekerek meşgul ediyordu.

Ah elimde bir fırça olsa da bu anları silsem mutlu anların resmini çizsem, şimdi acaba dipsiz kuyulara mı düştüm acaba derken az ilerideki yaylada bir kulübeyi gördü, sevindi uzun zamandır yürüyordu yol yorgunuydu ve açtı. Bir lokma yemek yerim az dinlenir yoluma devam ederim düşüncesi ile kulübeye doğru hızlı adımlarla yürümeye başladı.

Nefes nefese kulübenin kapısını çaldı. Açılan kapıyla mutluluğumu, mutsuzluğumu bulacağım diye düşünürken, kulübenin kapısı açıldı. On Yaşlarında bir çocuk kapıyı açtı.

-Buyurun hoş geldiniz gönül evimize.

Şaşırdı kaldı. Bu şaşkınlıkla içeriye girdi. Kulübe çok sade döşenmişti, yerde birkaç eski kilim, bir divan duvarda bir ceylan resimli küçük bir halı, ateşi yanan bir ocak... Vardı.

Merakla odayı süzerken çocuk

-Hoş geldiniz, ben Dumrul, uzun yoldan geliyorsunuz buyurun oturun bir soluk alın, ocakta aşımız kaynıyor şimdi karnınızı doyur azda dinlenirsiniz.

-inan çok şaşırdım akıllı kibar çocuk, ben Durmuş sen böyle güzel konuşmayı kimden öğrendin?

-Annem Gülümser den öğrendim, kendisi tarlada ekin ekmeye gitti birazdan gelir.

Annesini merak etmeye başladı. Dumrul'un konuşması misafirperverliği çok hoşuna gitti, yaklaştı yanına anlından öptü. Dumrul gülümsedi, ocağa doğru gitti, ateşin üstünde pişen çorbaya az birazcık tuz ekleyerek.

-Yemek birazdan hazır olur, söyle divana geçin oturun rahat edin, ben şimdi hazırlarım.

Durmuş endişeli bir ses tonu ile Dumrul'a

-Kapıyı açmadan önce bu gelen iyi birisini kötü birisini diye düşünmeden sen kapıyı nasıl açtın?

Dumrul gülümsedi

-Bu yaylaya kötü insanlar uğramaz, buranın insanı da çok az bizden başka kimse yok buralarda

-Yine de olsun ama dikkatli olmaz gerekirdi.

-Ben zaten dikkatliydim, sizi kapının üstündeki yarıktan dikkatlice izledim öyle açtım kapıyı.

Kulübenin kapısı açıldı içeriye Dumrul'un annesi girdi. Evde yabancı birisini görünce az duraksadı.

-Hoş geldiniz sefalar getirdiniz

Diye gülümseyerek elindeki tarladan koparılmış taze domates biber salatalıklar ile mutfağa geçti. Taze sebzelerin kokusu kulübeyi doldurdu.

İçeriye girdi

-Nereden gelir nereye gidersin sen ey yolcu? Yolunu mu kaybettin yoksa yârini mi kaybettin arar durusun?

Durmuş yine sustu ve şaşırıldı.

Gülümser kadın otuz yaşlarında siyah saçlı uzun boylu kara kaşlı, alnında kederin vermiş olduğu birkaç çizgiler ve güler yüzlü dul bir kadındı. Kocasını genç yaşta ölünce o kasabaya sığamamış, beş yıl önce almış başını küçük çocuğu ile bu yaylaya gelmiş bu boş kulübeye sığınmış, yarınlarını hayallerini burada kucaklamıştı, az ilerideki boş tarlayı adam ederek birkaç meyve sebze dikerek, bir küçük koyun alarak yaşamını sürdürüyordu.

-Yalnızlıklarla dolu kulübemize hoş geldin, yalnızlığımıza arştan sökölerek gelerek sen son verdin.

Dumrul'a dönerek

-Misafirimize ikramda bulundun mu nur yüzlüm?

Dumrul

-Aşın ocakta pişmesini bekliyordum, pişince hemen verecektim anneciğim, sen geldin.

Durmuşun dili sanki bir anda çözüldü.

-Kusuruma bakmayın sizlere rahatsızlık verdim.

Gülümser ve Dumrul aynı anda

-Ne rahatsızlığı, neşe getirdiniz!

Durmuş yine şaşırdı.

-Şey inanın ilk defa böyle güler yüzle karşılaşınca çok şaşırdım ondan dolayı mahçubum.

Gülümser

-Hayâ düşmedikten sonra gönülden siz mahcup olmayın. Bu yayla ova ağaçlar tarlalar bizim hayâmıza bakarak bitmez meyveler veriyor. Yeter ki günah çukurunda gözlerini gezdirmeyin ve açmayın. Bu arada ismim gülümser, sizin isminiz nedir?

-İsmim Durmuş memnun oldum gülümser kadın.

-Buyurun sofraya Rahmanın verdiği nimet ile açlıkla yanmadan, karnınızı nefsimizi doyuralım önce.

Hep birlikte yere serilen sofranın başına geçtiler, gülümser ve Dumrul besmele çekerek ve buna dâhil olan durmuş sıcacık mis gibi kokan tastaki yayla çorbasına kaşıkları daldırarak. Afiyetle yemeye başladılar.

Durmuş Gülümser'in gözlerin utanarak baktı. Gülümser'in gözlerinde hülyaları çalınmış, çalınmış hülyalarının üstüne dikmiş mutluluk çiçeklerini gördü. Gülümsedi. Yüreğini acılarla değil yeni umutlarla yakıyordu, sanki dedi kendi kendine Sofradan kalktılar. Gülümser ve Dumrul sofrayı kaldırdılar. Hepsi divanın üstüne oturdular.

Durmuş

-Ellerinize sağlık çok güzel olmuştu, sanki ilk defa böylesine tatlı ve mutluluk verici bir çorba içtim.

Gülümser ve Dumrul bir ağızdan

-Afiyet olsun.

Gülümser

-Değdiğiniz bir kuru dala, şefkatle bakarsan onu yetiştirir isen, güzel meyve verir lezzeti sizin ve bizim gönül güzelliğimizi içine kattık ondan böyle leziz ve mutluluk verici bir tat oldu durmuş bey.

-inanır mısınız siz ve oğlunuz konuşurken böylesine güzel anlamlı ben şaşırıyorum, kusuruma bakmayın.

Gülümser

-Kusura bakmayız kusurları kapatırız dursun bey, siz rahatınıza bakın. Değil mi hayat bir gün yalnızlık, bir gün anlamsızlık bir gün neşeyi içine katarak yaşamak değil mi edeple gülümseyen gönlün ışığı altında.

-Sözleriniz güneş gibi doğuyor içimde, ne olur beni yanlış anlamayın.

Dumrul söze girdi.

-Siz üzülmeysin annem ve benim konuşmalarım hep böyledir, dışarıda gelenler ve duyanlar sizin gibi hep şaşırıyor.

Gülümser

-Yanan ve sönmeye başlayan bir lambanın yorgunluğu var üzerinizde, size yere bir yatak serelim az dinlenin. Hem gönüllere hizmet etmeyen gönüllerin sevgisini kazanmaz, Rahmanın merhametine ulaşmaz, gönül alırsanız Rahmanın merhametine ulaşırsınız, siz buyurun az istirahat edin.

Gülümser ve oğlu Dumrul hemen yere bir pamuk döşek ile yorganı serdiler.

Mehmet Aluç

Devamı Gelecek İnşAllah

Mümin tövbe ile merhamet ister Rabbin'de affı için

Selam ve dua ile...